

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznamila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznamilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznamila, t. j. vse administrativne stvari.

Bismarckova sedemdesetletnica.

—o.— Mož, ki triindvajset let vodi usodo Prusije, a petnajst let usodo Nemčije, dopolnil je v 1. dan t. m. sedemdeseto leto svojega življenja. Knez Bismarck stopil je v svojo starost in če bi bilo verjeti besedam psalmista, moral bi on sedaj z uséhlimi močmi in onemogel sloneti v pokoji in misliti na smrt, na bližnjo svojo smrt! Toda kdo more imeti tacega kneza Bismarcka pred svojimi očmi? Bojevit, kakor z nova izvolje poslanec, deloljubiv, kakor mož v najlepših letih, — tak je Bismarck še dandanes ob sedemdesetletnici svoji! Nikoli ni imel tolikšne moči in veljave, kakor baš tačas; solnce njegovega življenja se bliža svojemu zatonu, a slava njegova sije kakor opoludansko solnce po letu. Še najnovejše dni se kakor zmagovalec kaže znotraj in izven nemškega cesarstva in te dni izkazujejo se mu časti, ki jih ni imel še noben minister, ki so jih do sedaj imeli le kralji in cesarji!

Kot Slovani in Avstrijci ne bomo v ljubezni govorili o knezu Bismarcku, tudi o sedemdesetletnici njegovi ne. Spoštovati in občudovati moramo svojega protinika, politično ljubiti in proslavljati ga ne moremo in ne smemo. Knez Bismarck je Avstrijo globoko ponižal in še sedaj snuje, kako bi se zjedini, kar je ločil v času, ko bi Avstrija bila mogla prevladovati, kar pa bi poslej zvezano moglo pahnuti širšo našo domovino v prepad državne ničnosti in z njo vred potopiti avstrijske Slované v pangermanstvu. Mi ne premenjavamo patriotizma, kakor se premenjava obleka, mi nočemo poljubljati palice, katera nas je udarila, ker tako delajo — psi! Ali naši avstrijski „pravi“ Nemci so te dni kakor črni sužnji v Afriki, od Boga pozabljeni, v prahu se zvijajo pred najvišjim poveljnikom z belo poltjo in zaklinjajo ga, naj jih vzame pod svoja krila! Kaj je knez Bismarck Avstriji, da so celo naši oficijozni udarili ob bizantinsko struno, da se v duhu gnatejo po Berlinskih ulicah in da intonujejo „hosano“ našemu avstrijskemu porazitelju? Kaj se hoče doseči s tem obožavajočim dobrikanjem, s tako hlapčevsko udanostjo? Ali naj so to oficijozna dokazila, da so štajerski in severno-česki Nemci Bismarckove

rešitve v resnici potrebni? Ali naj se iz tega uči Avstrijo ljubiti Mariborska nemška mladina, katera je baš sedaj v „preiskavi“, ker je pokazala, da ima za učitelje Nageleja et consortes? Vsaka kaplja avstrijski čutečega srca mora se upirati proti takemu ocenjevanju zgodovinskega državnika ob Sprevi, ker jasno je, koliko je avstrijski moči vere baš v Nemčiji, ako jeden del Avstrijcev taki samoprodalno koketuje z najvišim uradnikom sosedne države.

Mi menimo, da je tu lahko zasluge protivničke meriti in ceniti, ne da bi bilo ob jednom potreba izročati se njegovemu pokroviteljstvu. Kneza Bismarcka sedemdesetletnica je pač pomenita, dobila je svoj pomen vsled cele vrste sijajnih uspehov, ki se bodo pisali v svetovni zgodovini v slavo Bismarcku. Četokrat se poudarja, da je ta državnik moral biti rojen pod srečno zvezdo. To je krivično, nespametno. Knez Bismarck dosegel je vse svojim umom, z delavnostjo svojo. Narodno zedinjenje Nemčije je bilo sad dolgega dela, razvijalo se je vsled stvaritelne moči, ki je vsako dobro trenotje znala doseči in porabiti. Vsak uspeh pa je pomnožil to moč, kolikor več uspehov, toliko več moža, a mislečega, natančno preudarjajočega moža. Kadar je bilo treba stvar razsoditi na bojišči, tedaj je knez Bismarck imel že vse pripravljeno, kar je v človeški moči, da se dožene dober konec, da se nič ne more približati, kar bi utegnilo zmagi priti na pot. A knez Bismarck postal je tudi, da zlasti zategadelj državnik prvega reda, ker je spolnoval le voljo naroda nemškega. Zgodovinski pomniki ostanejo dela Bismarckova kakor je zedinjenje Nemčije, sedanji evropski mir in pa kolonizacijska politika, toda vsega tega ne bi bil dosegel, da ni to bila davna misel in volja narodova.

Zato pa tudi vidimo, da Bismarckova moč, njegov uspeh tam odjenja, kjer ni prikladen narodovemu teženju. Kakšna je notranja politika Bismarckova? Kje je strankarski duh tako mogočen, kakor baš v zedinjeni Nemčiji? A kdo drugi ga je razpihal v ogenj, v boj, kakor državni kancelar? Kjer je graditi in saditi hotel, tam je razgrajal in razsajal. „Kulturkampf“, izimni zakoni, politika vsakosebnih interesov — to so plodovi Bismarckove nestanovitnosti. Diplomatičnanje se ne poda v notranji

politiki. Sistem je pobijal sistem, hitro, brez organskega presledja; vse stranke za vrstjo je knez Bismarck parkrat uničil; kar je včeraj v ime narodne volje vzpostavil, to je v ime narodne volje drugi dan podrl. Notranjih nemških politikov si je osvojila resignacija; nihče ne ve niti kam niti kod. Ali je to za Nemčijo dobro, je drugo vprašanje. Knez Bismarck pal je v roko slabosti, ki je že mnogega slavnega moža zavirala v dobrem, pravem delu. Samosvestni vsled doseženih činov menili so ti moške, da narod vedno tako misti in čuti in želi, kakor sami čutijo. Menili so, da za vse čase reprezentujejo narodovo voljo. Tudi knez Bismarck stoji na vrhuncu absolutne volje in proklinja pred Bogom in ljudmi vsako opozicijo, češ da je uporna narodnemu duhu. Parlament mu „ne imponuje“, vse mora za njim. A pravo državno življenje, lepo je že Tacitus imenoval le tisto, kjer prijatelja vstric hodita: „principatus et libertas“. Knez Bismarck dal je nemškemu narodu vnanjo slavo, vzel mu je notranji mir. Samo le-ta pa more dati stanovitno srečo in svobodo. Občudujemo torej Berlinskega slavljence kot vnanjega politika, a želeli si njegove kuratele, — zato nemamo niti najmanjšega povoda!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 3. aprila.

Še sedaj ni določeno, ali bo državni zbor še kaj zboroval po Veliki noči, ali se pa bode takoj zaključil. Najbrž se še vlada ni odločila o tem. Dolgo pa gotovo zborovanje več ne bo trajalo. — Ministerstvo je že neki naročilo posamičnim deželnim vladam, da začno pripravljati za nove volitve. Volilna agitacija se že tudi povsod začneja, zlasti pa v severnih kronovinah. Tako so se ustavoverni česki veleposestniki že bili zbrali v Pragi in posvetovali o tej stvari. Tega shoda se je udeležil tudi dr. Herbst.

Upravno sodišče bode v kratkem imelo soditi o državnopravnem stanju verskega zaklada v Avstriji. Finančno ministerstvo je namreč obdačilo bukovinski grškokatoliški verski zaklad. Predpisalo mu je pristojbinski ekvivalent, kateri bi se moral plačevati deset let. To sicer ni nič novega, zgodilo se je ravno to 1873 l. in še tudi poprej. Grškokatoliški verski zaklad se je tudi tedaj pritoževal

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Trinajsto poglavje.

Canvassing.

Dalje.)

Ne vem, od kod je gospod moj sin dobil to nekako malovredno zgovornost; a bila je vsekakor po godu nevedni množici: smijala se je, ploskala, ženske so mahale z robci, Henrik se je smehljaje priklonil; pridobil je bil za se ves zbor.

Jaz ne mislim nič slabega govoriti o bankirjih, nadaljeval je moj šestnajstletni tribun. Bankirji so kot zdravniki za zobe; sovražnike si jih ne smemo narediti, kajti kdo ve, ali jih jutri ne bomo potrebovali? Ali pa zaradi tega moramo njim izročiti mestne zadeve? Spominjam se stare matere, kaj častitljive žene iz Connecticuta, unukinje naših pradedov, prvih naselnikov. Ta mi je pogostoma ponavljala, kar je bila od njih krepstnih prednikov slišala, da bankir je zaslonba državi, kot je vrvica zaslonba obešencu: uduši jo.

Zakrulimo trikrat bankirjem! zakričal je hripav glas, najbrže glas kakega dolžnika, ki je bil mej poslušalce zašel. Glas je odmeval in dvorana se je potresla tega kruljenja, ki pa je očetojskim mojim ušesom tako blago zvonilo kot najlepša sonata Beethovenova.

Moja stara mati, nadaljeval je mladenič navdušen po živoklicih, dajala nam je uganke, da nas je zimske večere pri ognjišči kratkočasila. Ko bi, rekla je, bankirja, odvetnika in krojača spravili skup v isto vrečo ter jednega izmed njih na slepo srečo potegnili ven, kaj vsekakor pride iz vreče?

Slepar, odgovorilo je dvajset poslušalcev radujoč se spomina svojih mladih tet.

Henrik je stopil h kraju odra, položil prst na ustni ter rekel na pol tiho:

To besedo je pač izrekla moja stara mati; a dandanes pravijo: srečen milijonar.

Gotovo, pristavil je, ničesar nečem reči o bogatstvu; jaz upam svojo pot prehoditi kot vsak drug.

In daleč bodeš še prišel, mali velikan, vzkliknil je debel glas mej poslušalci.

Pokažite mi, nadaljeval je sin osrčen po onem glasu, pokažite mi bogatstvo, častno in pošteno pridobljeno po ladijah, poslanih v Indijo, Novo Fundlan-

dijo, na Moluke; spoštoval je bodem kot spoštujem v Greenu dvajsetletno delo, previdno kupčijo in varčnost... A ne govorite mi o tem naključnem bogatstvu, o teh milijonih, z igro v jednom dnevu dobljenih; to je tuje blago, katero je le spretnejši spravil v svoj žep. Bogatstvo brez dela, bogatstvo brez časti! (Slišite! slišite!)

In vrh tega, dragi someščani, ali hočete bogatstvo poplačati? Ali ne srčnosti in udanosti? Ali ni Green plemeniti stotnik, ki dere v gorečo hišo, da bi morebiti rešil vašo ženo ali hčer? Ali niste vsi pohčerali deklice, katero je moj oče včeraj rešil iz ognja? In vi ženske, vi naša vest; vi zvezde naših duš, vi matere, žene, hčere, sestre, govorite: Za koga naj glasujemo? (Slišite, slišite!)

Jaz ljubim srčne ljudi, ki se ne strašijo iti v ogenj, nadaljeval je moj mladi Gracchus, a nikakor mi neso po godu tisti, ki vedno v ognji živé. Nikakor se ne čudim, da so naši nasprotniki enakih mislij z gentlemanom, katerega neso imenovali; prav naravno je, da častivredni Fox svojega zastopnika voli iz mej svoje rodbine ali pa izmed svojih prijateljev; a mi imamo manj visoke zaveze ter trebujemo pred vsem poštenega moža na čelu našim skupnim zadevam. Našemu možu ne treba zakrivati

pri finančnem ministerstvu, pa zastonj. Upravnega sodišča pa tedaj še ni bilo, da bi to vprašanje naložno odločilo. Od tistega časa se je pa osnovalo upravno sodišče, in grško-katoliški zaklad se bode sedaj pritožil pri njem proti tej ministerski naredbi. Pritožba se bode naslanjala na to, da je ta zaklad premoženje za javne namene, ker opravlja funkcije, katere bi sicer morala opravljati država, skrbi za pouk in bogočastje grško-katoliškega prebivalstva v Bukovini, in je v državni upravi, in kot tacemu bi mu država ne smela nakladati davka. Finančno ministerstvo se pa sklicuje na to, da je grško-katoliški verski zaklad samostojni zavod, ki sicer državi res mnogo koristi, pa zato ne prestane biti posebno cerkveno premoženje, ki se mora obdačiti, kakor vsaka nejavna glavica. Zanimivo bode pri obravnavi to, da je ta zaklad v upravi naučnega ministerstva, da bo tedaj upravno sodišče razsojevalo prav za prav o prepiru dveh ministerstev. Res bode sicer zastopal verski zaklad zasobni odvetnik, a vendar bode treba rešiti vprašanje, ali se sme kak zaklad, ki je v državni upravi pritoževati proti naredbam finančnega ministerstva.

Naslednikom kardinalu **Schwarzenbergu** imenovan bode neki Budejeviški škof grof Schönborn, brat m-ravskega namestnika Želeti je, da bi to bilo res, ker je Schönborn prijazen Čehom.

Poljedelsko ministerstvo storilo je obširne naredbe, kako zabranjevati nesreče po rudnikih. Pred vsem je zaukazalo, da se imajo preiskati vsi avstrijski rudniki, da se poizvedo pomanjkljivosti, ki utegnile biti vzrok nesrečam.

Pred kratkim objavil se je **delavski red**. Vlada se sedaj bavi s tem, kako v praksi izvajati dotični zakon. V kratkem se bodo poslale dotične instrukcije vsem političnim in obrtnim oblastvom.

Srbski poslanci **hrvatskega** sabora mislijo zahtevati od vlade, da stavi v proračun neko vsoto za srbske verske namene. — Budgetni odsek hrvatskega sabora nadaljuje svoja posvetovanja. Zavrnil je prošnjo hrvatske kmetijske družbe, da bi se jej povišala podpora s 20.000 na 100.000 gld., in zavrgla predlogo poslanca Folnegovića, da bi se 1884 leta v Zagrebu osnovala deželna razstava in v Zagreb na deželne stroške prepeljale kosti Zrinskega in Frankopana. Proti omenjeni prošnji in tema predlogoma govoril je ban sam. Sestava kmetijskih društev hrvatskih mu ni bila po godu in njih delovanje nepovoljno. Razstave je pa rekel, da ni treba, ker bode baš isto leto razstava v Pešti. Seveda on se boji, da bi hrvatska razstava kaj madjarske ne škodovala. Kost Zrinskega in Frankopana so pa že na dostojen način spravljene v Dunajskem Novemestu ter jih ni treba prevažati na Hrvatsko — Vlada je odstavila vladnega tajnika Milića, ker je objavil neko dopisovanje mej ogersko in hrvatsko vlado, ki bi bilo moralo ostati tajno.

Odseki **ogerskega** državnega zbora sedaj mej velikonočnimi počitnicami pretresujejo razne njim izročene predloge. Tako tudi odsek za reformo gospodske zbornice. Ne samo v opoziciji temveč celo mej vladno stranko je mnogo nasprotnikov spremenjnih predlogi. Zato je v odseku in potem v zbornici samej pričakovati burnih razprav. Vlada in nje listi skušajo dokazati, da spremembe, katere je sklenila gospodska zbornica, neso tako velike, kakor se je sprva mislilo. Število imenovanih članov se je res znižalo na 50, dočim jih je vladna predloga določevala na 150. A Tisza je samo zato bil za tako veliko število imenovanih članov, da bodo mogli biti zaslužni magnati, kateri vsled volilne reforme zgube dedno zbornično članstvo, imenovani dosmrtnimi članami. Sedaj pa vladi zato ni treba skrbeti, ko je gospodska zbornica sama sklenila, da se voli 50 taccih magnatov za njene člane.

Predsednik političnega oddelka **bosenske** vlade v Sarajevu, legacijski svetnik pl. Kučera, odšel je na odpust na Dunaj, potem ga pa bodo

kje drugej porabili. Na njegovo mesto pa pride vladni svetnik Horović. V bosenskih uradih vrše se velike premembe oboja, zlasti je iz dežel tostran Litve prišlo mnogo novih uradnikov v Bosno.

Vnanje države.

Srbska vlada neče dati dovoljenja za srbsko-makedonski tabor v Pirotu. Boji se namreč, ker je v tem kraju mnogo Bolgarov, da ne bi ti zahtevali tudi tabora, da se izjavijo proti srbskemu teženju. To bi poostrišlo še bolj nasprotje mej srbskim in bolgarskim življenjem in dalo povod celo kakim izgredom.

Ruska vlada neki misli odpraviti poljsko banko in njene podružnice in tam osnovati podružnice državne banke. Ravnateljem Varšavske podružnice imenovala bi neki Palova.

V Rimu so republikanci poslednji čas energično rovali proti monarhiji. Razpošiljali so republikanske oklice na vse strani **Italije**, posebno so jih skušali razširiti mej vojsko. Temu je policija prišla na sled. Zasledila je neko skrivno tiskarno in konfiskovala 2500 revolucionarnih oklicev. Nekaj oseb je baje že dejanih v zapor.

Francosko ministerstvo še ni sestavljeno, vsaj do sedaj še ni nobenega poročila, da bi bilo. Freycinetu stavijo se večje ovire, kakor jih je sam pričakoval. Rad bi sestavil ministerstvo iz vseh republikanskih strank, a to nobenej stranki ni po volji, ker bi vsaka rada imela vlado iz svoje srede. Tudi še ni določeno, kako postopati proti Kitajcem. Tisti zbornični poslanci, ki so vrgli vlado, sami neso bili na jasnem, kaj početi. Zmorni republikanci bi bili zato, da se vojna energično nadaljuje, radikali bi pa najrajši, da se kakor si bode sklene mir s Kitajem. — Časopis „Paris“ pa že objavlja, da je mir s Kitajem sklenen, ter da je Kitaj vsprejel predloge Ferry-jeve. Ta vest se pa še ni potrdila. Neko drugo poročilo pa javlja, da je mir že bil skoro sklenen, pa so dogodki pri Long-Sonu sedaj vse premenili. — 31. m. m. so Francozi zmagali Kitajce pri Ribiških otokih. Vzeli so te otoke. Kitajci so baje izgubili kakih šest mož, Francozi pa samo 3 mrtve in 12 ranjenih.

Danski državni zbor se je zaključil s kraljevim prestolnim govorom. Ker se obe zbornici nesta mogli sporazumeti o budgetu, je kralj po odstavku 25 osnovnih zakonov objavil provizoričen budget.

Nek poljski list ve povedati, da je **Anglija** poslala 8 agentov poljske narodnosti na Rusko-Poljsko, da tam narod podšuntajo k nemirom. Mi odgovornost za to novico prepuščamo dotičnemu listu, kajti nam se zdi jako neverjetna. — Upanje, da se nasprotja mej Anglijo in Rusijo mirmim potom poravnajo, se vekaša. Ruski odgovor je neki zadovoljil angleške državnike. Sicer vsa nevarnost še ni odstranjena, a vendar je na obeh straneh zavladala neka miroljubnost. — Da bode pa Rusija pripravljena na vse slučaje, odposlala je zopet nekaj polkov v Azijo. Z bokharskim emirom, tastom emira Abdurrahmana se je pogodila, da pusti svobodni prehod ruskim četam skozi svojo deželo, ko bi prišlo do vojne.

Dopisi.

Iz Ljubljane 2. aprila. [Izv. dop.] Le redkokrat se čuje sedaj po slovenskih časopisih glas o „Narodnem domu“ v Ljubljani. Vstrajna agitacija, katera nam je vzbudila nadepolne misli o zbirališču naroda slovenskega v beli Ljubljani, potihnila je kmalu in le loterija na korist temu narodnemu podjetju je jedina zvezda na slovenskem obnebju. Res je, da uspeh ni slab, kateri smo v par letih dosegli, odkar se je sprožila misel o „Narodnem

domu“, kajti 40.000 gld. je lepa vsota. Toda, kakor se kaže, ostali bomo na tem stališču še mnogo, mnogo let, in morebiti bomo morali prepustiti slavnost otvorenja „Narodnega doma“ še le našim potomcem, če nas ne reši te — sit venia verbo — sramote, narodna vzajemnost, narodna vztrajnost. Res je, da slovenski naš narod ni preobdarjen, res je, da se naši premožni rodoljubi, bodi si vsled komoditete, preveč ne brigajo za taka narodna podjetja, katera nemajo ne le lokalnega, temveč tudi občni pomen. „Narodni dom“ v središču bele Ljubljane, v središču Slovenije je nam dan danes tako potreben ko vsakdanji kruh. Slehernemu se je že sigurno pripetilo, da se mu je urinila misel, kako borno stoji jednonadstropna „Narodna Čitalnica“ v Ljubljani vis-à-vis ponosni kazini, katero vzdržava 5% našega prebivalstva? Ni li to sramota za Ljubljano, ako si druga slovenska mesta, na pr. Novo mesto, Ptuj, ustanovljajo svoja narodna zbirališča in le slovenska Ljubljana zaostaja, ker ne more ali prav rečeno, ker neče spraviti skupaj potrebne vsote? Res je, da se dan danes plačuje obilo narodnega davka, toda ta mali narodni davek, katerega mislimo v naslednjem predlagati, je tako neznamen, da ga lahko sleherni prenaša. Kakor čujemo, ustanovila, oziroma probudila se je družba narodnjakov, katera misli po majhnih vsotah pobirati denar za zidanje „Narodnega doma“, z drugimi besedami, ustanovila se je krajcarska družba, to je družba, katera pobira od posamičnih družnikov po 1 krajcar na dan. Optimistični so res računali, kateri se delajo gledé denarja na prebivalstvo; toda doseže se lahko, ako se vstrajni narodnjaki poprimejo tega podjetja. Slovenija broji okolu 1.500.000 prebivalcev. Če vsak plača jeden krajcar na mesec, ker pa ni mogoče, da bi vsak plačeval, se račun, da vsak 50. prebivalec dá 50 kr. na mesec, znese to v teku jednega leta 180.000 gld.; toda mi nismo še taki optimisti, in recimo, da vsak 200. prebivalec daje po 50 kr. na mesec, dobimo gori omenjeno vsoto v teku štirih let, in s tem tudi „Narodni dom“. Kaj so s krajcarji dosegli Hrvatje, kaj so dosegli Rusini za narodne ideje, je slehernemu znano. Zakaj bi tudi mi Slovenci ne delovali za svoj „Narodni dom“ vstrajno, zakaj bi mi ne delovali za idejo, katera nema samo lokalnega pomena, nema pomena samo za Ljubljano, nego za vso slovensko zemljo, ker se s tem pokaže naroda zavest, narodna politična zrelost, ako složno deluje, kajti narodno zbirališče ne sme biti v kateri koli si bode borni koči, narodno zbirališče mora biti monumentalno poslopje, na katero sme ves narod gledati s ponosom, da ga je on zidal, da je on zanj žrtvoval. Toraj rojaci, posebno Ljubljanski, na noge, zdramite se, ter osnujte v svojih krogih krajcarske družbe; ne bojte se s tem delom združenih sitnostij; tem se ni moč ogniti. Dal bo gotovo marsikateri nekaj desetice na mesec, ako se ga opomni in kdo redno pobira denar, kateri se potem redno vsak mesec oddaje odboru za „Narodni dom“ da občinstvo razvidi, kako ta družba napreduje ter potem se mnogobrojno udeležava te ideje. Gaslo naj nam bode: „zrno k zrnu pogača, kamen k kamnu palača“. V to pomoz Bog in narodna vstrajnost!

svojega imena, ta je sin svojega dela, otrok našega mesta, ta mož se kliče Green!

Živio Green! Živio Smith! kričala je množica vsa vneto po besedah. Zmaga je naša.

Sredi tega kričanja iskale so me Henrikove oči. Ravno se je hotel odtegniti mladi svoji slavi, kar ga je krepek lovec iz Kentuckya, jeden onih velikanov, ki se hvalijo, da so pol konj, pol pa krokodil, posadil na svoje rame ter ga po dvorani nosil. Množica je jela ploskati, da bi človek mislil, zidovi bodo popokali. Može so čudovitemu mladeniču stiskali roke, ženske so ga pa objemale. Jaz sem hotel klicati: Moj je, jaz sem mu oče! A strah mi je drugi pot zadrnil vrat in le vzdihnil sem prav tiho: Mili Bog! zakaj nesem jaz gospod moj sin!

Štirinajsto poglavje.

Vanitas vanitatum.

Ko se je bila množica razkropila, da bi slavo in ime bodočega Webstra daleč razširila, objel sem prav po volji govornika ter se napolil z njim domov. Kolikor sem se tudi sramoval mutaste naloge, katero mi je bila smešna bojazljivost prisodila, vendar nesem mogel ustavljati se veselju, dražiti mladega Cicerona.

No, mladi glumač, rekel sem mu, kje si pa

dobil to lehkoto gladko govoriti, to zaupnost, katere nič ne moti? Z mesta besediti, lepo govoriti (deklamovati), besede spremljati s primernim kretanjem, to umetnost, izgubljeno sem od starega veka, kje si se vsega tega naučil?

V šoli, odvrnil je sin. To pač veste vi, očka, ki ste me sami tolikrat pustili na pamet povedati mojega Enfielda. Ali sem dovolj povdarjal? Ali nesem rok nad glavo povzdigoval? Ali ste zadovoljni?

In znajo vsi tvoji tovariši tako govoriti kot ti? Nedvomno, očka. To bi bili pravi državljani, narod mutcev! Govoriti in s kretanjem povdarjati besede trebamo toli kot čitati in pisati. Ni nobene meje nami, ki ne bi kaj postal v družbi, v občini, v državi. Članovi takega shoda ali družbe, volilci, kandidati, uradniki, starešine, vsi ti bodemo morali večkrat javno govoriti; in temu se privadimo že v šoli. Improvizovati govor tudi ni težavno ter

*) Enfield's speaker je zbirka najlepših govorov in pesen angleških. Amerikanci so jo uveli v šole, da se otroci iz nje učijo na pamet govoriti ali temveč lepo in s povdarkom govoriti. Ta zbirka ima predgovor, ki obravnava mimiko, vse primerno in plemenito gibanje s telesom; pridete so podobe, ki kažejo postavbo života, držanje glave in rok, kako naj se vsak čuti in vsako strast izraza.

je jako zabavno. Uro počitka je naše največe veselje uriti se v govorih; jaz sam sem že večkrat govoril k bodočim svojim volilcem. A moja moč je govorjenje s telesom. „Kretanje, pravi Demosthen, v mojem Enfieldu, kretanje! kretanje! Poglejte me no, očka!

In glejte ga klateža, kako gre pred menoj ter kaj lepo govori, sam ne vem kateri govor lorda Chatama zoper vojsko z Ameriko. Stopa, obstane, ozira se kvišku, sklone, kaže pest, udari se z roko na srce ter na zadnje me objame glasno se smijoč; jaz pa, oče njegov ne morem spregovoriti besedice, niti roke ganiti, ves zmočen stojim pred tem nenavnim prezgodnim dozorom, sadom nezdrave odgoje. In vendar moj sin ni bil nobeden čudež, ampak le prespretno vzgojen in izurjen Yankee.

Nesrečni otrok! rekel sem mu; ker pojdeš v Indijo, čemu ti bode ta gledišna umetnost? naj bi že bilo, ko bi bil ti odvetnik.

To postanem še kdaj, očka, odvrnil je Henrik. Naj le tam zaslužim deset tisoč dolarjev; vrnivši se izučim se prava ter se združim s kakim spretnim odvetnikom.

In potem? vprašal sem ves prestrašen po tej mladeniški častihlepnosti. (Dalje prih.)

Iz Vipave 2. aprila. [Izv. dop.] Tu pri nas pripetila se je jako smešna dogodka, in zraven prav primerna za prvi dan aprila. Nek star „urlavbar“, prišedši iz Trsta, pripovedoval je ljudem, da ima na Opčini pri Trstu žid štacuno in daje razno blago vsacemu, kdor se izkaže z domovinskim listom, zastonj, brez vsacega krajcarja. Naše ljudstvo seveda je ugibalo, kdo mora ta človek biti, ki daje blago brez denarja. Vražne ženske pripovedovale so, da to je gotovo antikrist, in da kdor od njega blago vzame, se h... zapiše. Ali naši „korajžni“ in babjeverni rokodelci še tega neso straši, ampak hajd k gosp. županu po domovinski list in potem na Opčino po razno blago. A ko tja pridejo, zastonj povprašujejo, kje je oni žid, ki blago zastonj daje, in tam so še le izvedeli vsi štirje, po kaj da so šli, namreč po aprila, in da so prišedši na Opčino, bili ravno na pol pota za domov. Sedaj so bili po 5 urnem hodu vsi štirje trudni, (in morda je bilo še tudi kaj družega) in premišljali so, kaj naj si izmislijo, ko domov pridejo brez blaga, ker vedeli so, da jih bo vsak vprašal, kje imajo blago, kajti odhodom pripovedovali so, da bodo blago pripeljali na vozu. Ali prišli so vsi štirji prazni razun jednega, ki je prinesel svoji soprogi 1/4 kilo kave v tolažilo.

Zdaj pa mislite, dragi bralci, ali ni to jako smešno za prvi dan aprila, deset celih ur hoda so šli aprila iskat. Sedaj ga imajo pa doma, kajti vse se jim smije in jih draži.

Domače stvari.

— (Cesarjevič Rudolf in cesaričinja Stefaniya) popeljeta se Velikonočni ponedeljek 6. t. m. zvečer po Fran Josipovej železnici v Prago, kamor dospeta v torek 7. t. m. ob 7. uri zjutraj. Prestolonaslednika se ne bosta nastanila v Praškem dvorci, marveč v hotelu „Pri črnem konji“. Visoka gosta ostaneta v zlati Pragi le osem ur, obiskala bosta dopoldne „Rudolfinum“ in druge Praške znamenitosti. Opoludne priredi cesarski namestnik fzm. baron Kraus na čast visokej gospodi svečani dejeuner, h kateremu bodo povabljeni tudi nekateri Praški odličnjaki. Ob treh popoldne ostavita visoka gosta Prago in se peljeta dalje brez prestanka v Bruselj, kamor dojdeta 8. t. m. popoldne in kjer ostaneta tri dni. 9. t. m. udeležila se bosta svečanostnega praznovanja 50 letnega rojstnega dne belgijskega kralja Lavoslava.

— (Knezoškofa dra. Misije pastirski list) čital se bode v ponedeljek po vseh cerkvah. V tem pastirskem listu določeno je, da se ima odslej v šesti dan aprila praznovati sveti Metodij.

— (Mestni zbor Ljubljanski) imenoval je v zadnji tajni seji prvim magistratnim svetnikom g. družega magistratnega svetnika Vončino; policijskim komisarjem g. Ivana Kavčnik-a, avskultanta pri mestni delegovani sodnji.

— (Obiskovanje božjih grobov) po cerkvah Ljubljanskih je tudi letos, kakor druga leta, jako živahno. Božji grobi so po vseh cerkvah ukusno in bogato okrašenih s posebno z lepimi svežimi cveticami. Petje gg. bogoslovcev v stolni cerkvi je krasno in cerkev bila je polna pobožnih vernikov. Knezoškof dr. Misija umival je prvič noče 12 starčkom, katere je potem v veliki dvorani svoje palače v navzočnosti gg. kanonikov in mnoge občinstva pogostil.

— (Spored procesij) na Veliko soboto je naslednji: Ob 3 uri popoldne pri nunah; ob 1/2 4. uri pri frančiškanih; ob 5. uri pri sv. Petru in v Trnovem; ob 6. uri pri sv. Jakobu in v bolnišni cerkvi na Dunajski cesti. Ob 4. uri je tudi v cerkvi nemškega reda opravilo ustajenja.

— (Marka Pohlina podoba) našel je g. Levstik v tukajšnji licealni knjižnici. Podoba je vezana v „Malem besedišči“ in to v izvodu, ki ga je imel pater Marko sam v svoji knjižnici. Pozneje je napominana knjiga prišla v posest Kopitarjevo, iz njegove ostaline pa v knjižnico.

— (Gosp. dr. Lavoslav Gregorec) podal se je v 31. dan m. m. na svoje novo mesto v Novo cerkev. V Celji na kolodvoru pričakovali so ga gg. deželni poslanec M. Vošnjak, župan iz Nove cerkve, dosedanji provizor in več drugih znancev. Župan pozdravil ga je v imenu županije, potem peljali so se v dolgi vrsti voz v Novo cerkev.

— (Novomeški mestni zastop) sklenil je v zadnji seji po nasvetu g. župana, ustanoviti

mestno hranilnico. V ta namen ukrenili so se že potrebni koraki.

— („Slovensko pevsko društvo“) šteje že nekaj nad 200 članov iz raznih stanov. Mej ustanovniki je najvovejši dr. Josip Sernec, odvetnik v Celji, ki je pristopil društvu s 25 gld.

— (Za Narodni dom v Rudolfovem) darovali so tekom m. m. gg. Fran Knific, trgovec na Planini na Štajerskem 3 gld. Rajko Knific, trgovski pomočnik v Ljubljani 3 gld., „šaljivec“ 10 kr.

— (Lepe žive postrvi) videli smo danes zjutraj pri g. trgovci Regoršku, ki je iste iz voda v Poljanski dolini, katere ima v zakupu, pripeljati dal, da je mej svoje prijatelje za veliki petek razdeli.

— (Gorelo) je včeraj ob 10. uri v tovarni g. Drele-ja blizu starega strelišča. Unela so se v velikih kupih nakopičena drva. Domači delavci so z izredno pridnostjo ogenj pogasili.

— (V hranilnico kranjsko) uložile so meseca marca 1903 stranke 526.195 gld., izplačalo pa se je 2059 strankam 340.226 gld. 81 kr. V preteklem četrtletju posodilo se je na zemljišča na 37 prošenj 41.095 gld.

— (Hranilno in posojilno društvo v Ptui) imelo je meseca marca 11208 gld. 92 kr. dohodkov in izdatkov 7923 gld. 18 kr., torej prometa 19132 gld. 10 kr.

— (Slavjansko blagotvornostno občestvo v Peterburgu) poslalo nam je nekoliko izvodov tiskovin, izdanih po tem društvu povodom tisočnice Metodijeve smrti (6. aprila 1885). Te tiskovine: 1. Kratkoje skazanje o žizni i podvigah svjatih Kirilla i Metodija. 4°. (V-sega vkupe 8 str.) 2. Svjatje Kirill i Metodij, apostoli slavjanskije. 4°. 48 strani. 3. Žiznj i podvigi svjatih Kirilla i Metodija, prosvjetitelej Slavjan. 4°. 31 str. 4. Slika obeh blagovestnikov. Ta slika izdelana je po originalu umetelnika M. Mikešina v prelepem rusko-cerkvenem slogu in je jako mičen spomin na slavje tisočnice, kajti izdelana je jako lepo v živih bojah in v zlatu Oblika 4°. Brošure so, kolikor smo v naglici pregledali, prav temeljito in poučno pisane, spredaj okrašene z podobo, zadaj pa imajo dva napava, zložena ob tisočnici. Kdor bi želel te tiskovine, ogli si naj se blagovoljno pri nas, kajti tiskovine doposlane so nam „dlja brezplačnoj razdači“.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 3. aprila. Pogajanja zaradi se-stave kabineta brez uspeha.

Berolin 3. aprila. Ročno pismo cesarjevo, s katerim je cesar Bismarcku poslal sliko proglašanja cesarstva v Versailles-u, izraža veliko radost na hvaležnem oboževanju Bismarcka od strani naroda. Slika naj tudi poznim potomcem predstavlja, kaj je Bismarck cesarju in njegovej hiši storil. Pismo je podpisano: „Vaš hvaležno in zvesto udani cesar in kralj“.

Madrid 3. aprila. Kraljeva obitelj zaradi dežja ni obiskala cerkv, kakor običajno. Listi pišejo, da so prišli zaroti proti kralju na sled, ki bi se imela izvršiti ob priliki obiskovanja cerkva. Osem oseb zaprtih. Preiskava se nadaljuje.

Razne vesti.

* (O Sedelmayerjevi zadevi) se 31. m. m. poroča iz Olomuca: Častniki 100. pešpolka, polkovnik Adolf Sedelmayer, major Dragotin Schwarz in stotnik Julij Kreipner so odpuščeni iz vojaških služeb in odvzeli so jim vojaška dostojanstva, a dobili so potom izredne milosti normalno penzijo. Takoj po napadu Lopatynskega na polkovnika Sedelmayerja pričela se je preiskava proti označenim trem častnikom, trajala nekaj mesecev ter osobito iziskovala to, če so ti častniki branili in obvarovali svojo čast. Kakor že znano, streljal je v Tešenu narednik Lopatynski preteklo leto v polkovnej pisarni v prisotnosti majorja Schwarza in stotnika Kreipnerja na polkovnika Sedelmayerja. Namesto da bi se bili častniki branili in z orožjem odbijali napad, pobegnil je napadeni polkovnik, se skril in zavaroval v nekej kamri (nekateri menijo, v kuhinji), a tudi oba druga častnika sta urno odnesla svoje pete iz pisarne. Tako strahopetno ravnanje označilo je vojaško sodišče kot čin bojazljivosti ter vse tri spodilo iz službe, odvzemši jim dosedanja dostojanstva. Občno sožalujejo, da sta tudi major Schwarz in stotnik Kreipner postala žrtvi te afere. Polkovnik Sedelmayer pa, katerega so se zaradi strogosti vsi podložni strašno bali, ker je za vsako malenkostno nepravilnost in napako nalagal najhujše kazni, tudi v civilnih krogih ni bil priljubljen. Sa-

momori mej moštvom tega polka bili so še navadna prikazen in ne kaj redki, a tudi častniki prosili so čestokrat radi Sedelmayerja za premeščenje. Cesar je Lopatynskega pomilostil in sodišče mu je baje prisodilo 20letni zapor.

* („Psyhe“) Minister za uk in umetnosti v Parizu daroval je preteklo leto mestu Laval krasen kip „Psyhe“ iz belega marmorja, katerega je naredil kipar Lavigne in katerega so v zadnjem „salonu“ močno občudovali razni izvedenci. A nekatere meščane Lavalske pohujševala je preveč po prirodi posneta krasna podoba, katera je dičila mestno sprehajališče, kajti nekega dne zjutraj našli so ubogo boginjo „Psyhe“ ležečo na tleh, obglavljeno, s potrtnimi krili in z odsekanimi prsi. Minister gotovo ne bo tako brž zopet poklonil mestu Laval kakega umetelnega kipa, bodisi da je od nog do glave oblečen in nerazrušljiv.

Slovenskim pisateljem in prijateljem slovenskega pisateljstva.

Leta 1872. ustanovilo se je bilo „Slovensko pisateljsko društvo“ z glavnim namenom, podpirati slovenske pisatelje in pospeševati slovstveno delovanje.

Društvu je pristopilo 7 ustanovnikov in 95 društvenikov. Leta 1872. napravilo je društvo Preširno slavnost na Vrbi, kjer je dalo na rojstni hiši Preširnovi uzidati spomeniško ploščo. Potem pa je društvo ostavilo svoje delovanje, ker je tačasna politiško-narodna borba vsem rodoljubom toliko dela nakladala, da se je moralo odložiti marsikatero samo na sebi koristno in potrebno narodno podjetje. V poslednjih desetih letih pa se je začelo krepko razvijati naše slovstvo in število slovenskih pisateljev se je veselo množilo. A pisateljstvo donasa pri nas Slovencih le skromne dohodke in le tako dolgo, dokler ne opeša peró. Bolni in onemogli pisatelj ali revna rodbina umrlega pisatelja pa nema nikogar, do katerega bi se obrnila v svoji sili.

Podpirati je treba tudi mlade nadepolne pisatelje, da se nam ne izgubé najbolji talentje vsled gmotnega pomanjkanja.

Na Gregorčičev večer 12. marca t. l. v Ljubljani poudarjalo se je tedaj in sklenilo, da se naj zopet oživi „Slovensko pisateljsko društvo“ in pristopilo je še tisti večer nad šestdeset društvenikov.

Podpisanemu, kot denarničarju „Slovenskega pisateljskega društva“, pa se je naložilo, sklicati občni zbor, ker po odstopu prvega predsednika gospoda Davorina Trstenjaka 1. 1873 in po smrti podpredsednika gospoda dra. R. Razlaga ni bil izvoljen novi predsednik.

Torej si usojam vabiti vse slovenske pisatelje in prijatelje slovenskega pisateljstva k

izrednemu občnemu zboru „Slovenskega pisateljskega društva“, kateri bode

v sredo 8. aprila t. l. ob 2. uri popoldne v dvorani Ljubljanske čitalnice.

Na dnevnem redu bode:

1. Poročilo denarničarja;
2. Posvetovanje o spremembah pravil;
3. Volitev predsednika, njegovega namestnika, tajnika in denarničarja in pet drugih odbornikov.

V Ljubljani, 2. aprila l. 1885.

Za bivši odbor

„Slovenskega pisateljskega društva“:
dr. J. Vošnjak.

Lek v dober kup. Bolujočim na želodec pripočati so pristni „Moll-ovi Seidlitz-praški“, kateri imajo poleg nizke cene najboljše lekarski uspeh. Skatljica z navodom uporabe 1 gld. a. v. Vsak dan jih razpošija po poštem povzetju A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tueblauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (11—2)

Zahvala.

Slav. ravnateljstvu banke „Slavije“ v Pragi.

Na visokodušnem daru 100 gld. reci: sto gold. av. velj., katere je blagovolilo slavno ravnateljstvo banke „Slavije“ darovati Novomeškemu „Narodnemu domu“ kot dokaz domoljubja, izreka najtoplejšo zahvalo ter jej kliče „živela!“

Odbor Novomeške čitalnice:

Dr. Albin Poznik, m. p.
predsednik.

Lavoslav Koprivšek, m. p.
tajnik.

Javna zahvala.

„Narodna šola“ se v dobi svojega 13 letnega obstanka nikdar ni mogla ponašati s toliko simpatijami kakor letos. Najsijajnejši dokaz temu je vspeh popularno-znanstvenih predavanj, katera so osnovali v prid „Narodne šole“ velečastiti gg. dr. Karol Bleiweis vit. Trsteniški, prof. Andrej Senekovič in dr. Janko Babnik. Čistega dohodka je 230 gld. K tej znamenitej podpori je največ pripomogla živahna in dobrovoljna agitacija literarno-zabavnega kluba, ki je vrhu tega še v svoji sredi nabral 27 gld. 60 kr. in prijazno do-

sredoval, da sta gospi Murnikova in Lahova blagovolili prevzeti težavni nalog obilnejše razprodaje ustopnic k znanstvenim predavanjem.

Hvaležno podpisane ni mogoče dostojno priznati velikih zaslug, ki so jih vzlasti gg. osnovatelji omenjenega kluba in velečlenjeni dami pridobili si za gmotno boljše društveno stanje tega leta. Radost, pridnost in pospešeni napredek one šolske dece, ki bodo deležna te podpore, naj namestuje odborovo malostno zahvalo.

Istotako hvaležno naj omenimo, da je slavna narodna čitalnica za predavanje brezplačno prepustila svojo dvorano in slav. direktorja e. kr. višje realke fizikalno učilnico; a tudi slavno narodno občinstvo je po svoji obilni udeležbi kakor vselej pri humanitarnih podjetjih pokazalo svojo požrtvovalnost ter tako dobrodejno priznalo važnost in delovanje „Narodne šole“, za katero se je slovensko časopisje vsikdar toplo zanimalo.

Naj pri tej priložnosti še objavimo nekatere druge darove, ki jih je „Narodna šola“ dobila v tekočem šolskem letu; darovali so:

Gospa M. Moos, nadučiteljica tukaj	1 gld. — kr.
Gdč. Ernestina Razlag, učiteljica v Brežicah	1 „ — „
Vesela družba učiteljev (po g. Žumru)	1 „ — „
G. Anton Pavčič, učitelj v Št. Rupertu	2 „ — „
G. J. Sajovic, župnik v Slavini	1 „ — „
G. Jakob Strupi, kaplan v Slavini	1 „ — „
G. Franc Dekleva, trgovec v Slavini	1 „ — „
G. Anton Kržič, nunski ka-tehet v Ljubljani	1 „ 50 „
G. Jurij König, predsednik kr. šol. sveta v Vinici	2 „ — „
G. Jos. Žirovnik, učitelj v Begunjah pri Cerknici	3 „ — „
Vkup	15 gld. 50 kr.
G. vitez dr. Fr. Močnik, u. deželni šolski nadzornik v Gradci	70 „ — „
Sl. deželni zbor kranjski	100 „ — „
Sl. mestni zbor ljubljanski	200 „ — „
Vesela družba učiteljev v prid „Nar. šole“	50 „ 14 „
G. dr. Jos. Vošnjak, deželni in državni poslanec (ustanovnine)	10 „ — „
Ljudska šola na Vinici (ustanovnine)	20 „ — „
Ljudska šola v Krškem (z ustan. vred.)	42 „ 2 „
Znanstvena predavanja (zgoraj omenjena)	230 „ — „
Literarno-zabavni klub	27 „ 60 „
Nabiralnica v gostilnici pri g. Franceljnu na Bregu	3 „ — „
Sl. obrt. podporna družba vsled prijaznega posredovanja velezaslužnega načelnika g. Jan. Nep. Horaka	20 „ — „
Vsega skupaj	788 gld. 26 kr.

Za vse te milosrdne darove iz-kam blagim dobrot-nikom in slav. korporacijam „stokrat Bog plači!“

V Ljubljani dne 3. aprila 1885.

Za odbor „Narodne šole“:
Feliks Stegnar, načelnik.

Darila za „Narodni Dom“.

Prenešek	13788 gld. 73 kr.
Dr. G. Bukell, profesor v Inomestu	3 „ — „
Vinc. Dvořák v Kostelci	2 „ — „
Miroslav Prelec, zastopnik banke „Slavije“ v Komnu	— „ 92 „
Miha Kusčev, zastopnik banke „Slavije“ v Sežani	— „ 35 „
Na debeli četrtki zbrana vesela družba v Zalogu pri Ljubljani	1 „ 50 „
Za mesec februarj in marcij so kot mesečne doneske darovali:	
Dr. Munda, odvetnik; J. Duffé, I. mestni inženir; R. Arce, e. kr. poštni oficijal; Z. Rohman, posestnik; J. Vavru, e. kr. profesor; M. Pleteršnik, e. kr. profesor; po 1 gld. na mesec. — Boštink; dr. Svetina in dr. Požar, e. kr. profesorji; Al. Poljanec, oskrbnik posilne delavnice, in gospa Marija Poljanec; po 50 kr. na mesec — vsega vkup	17 „ — „
Iz pušice v prodajalnici g. St. Jenkota v Podgradu	— „ 72 „
Gospa Marija Pfi fel v Podgradu	4 „ 20 „
Franjo Kogej, zastopnik banke „Slavije“ v Postojni	1 „ 63 „
Wiatrosław Rybicki v Wierzechortawice	1 „ — „
St. Valden v Vrbovci	2 „ — „
Vael. Soreys, faraš na Libavi	1 „ — „
Pečenka Josip, faraš v Dolni Ujезде	2 „ — „
Rad. Hrdlička, korp. v Huline	1 „ — „
Fr. Klas v Malesov	1 „ — „
Jos. Hejna	1 „ — „
Ivan Zahlatnik v Št. Ilju	2 „ — „
Frant. Umlauf v Chrudimi	1 „ — „
Neradovoljno darilo dné 12. marca	5 „ — „
G. J. Popiel v Koscielci	3 „ — „
Posojilnica v Šostanju	5 „ — „
Wodysinski Bolest. S. Nozdrzac	2 „ — „
Fran. Siaromiewicz w Nowosielecach	2 „ — „
Nabrano o razstavljenji S. Gregorčičevega častnega daru pri g. V. Petričču	1 „ 80 „
Rajko Sinek v Tominu	1 „ — „
Gorkiewicz Josip v Muharczi	2 „ — „
Ilja Hranilović, b. skup Križevački	20 „ — „
Bernard Patek, faraš Ochozský	1 „ — „
P. Cyrill Nohawiczka v Brnu	5 „ — „
Odbor notranjske slavnosti v Postojni	21 „ — „
Ivan Tombor, župnik v Piškorevcih	5 „ — „
Mateo Baudek na Dunaji	5 „ — „
Sv. A.	1 „ — „
Ostanek	— „ 72 „
Vkupe	13912 gld. 57 kr.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
2. aprila	7. zjutraj	730-68 mm.	4-8° C	brezv.	obl.	
	2. pop.	729-84 mm.	12-4° C	sl. jz.	obl.	00-0 mm.
	9. zvečer	731-49 mm.	6-2° C	sl. vzh.	d. jas.	

Srednja temperatura 7-8°, jednaka normalu.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

dné 3. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 65 kr.
Srebrna renta	83 „ — „
Zlata renta	107 „ 75 „
5% marena renta	98 „ 40 „
Akcije narodne banke	862 „ — „
Kreditne akcije	293 „ 60 „
London	124 „ 30 „
Srebro	— „ — „
Napol	9 „ 81 „
C kr cekini	5 „ 81 „
Nemške marke	60 „ 70 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld 128 „ 50 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld 171 „ 50 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	107 „ 75 „
Ogrska zlata renta 6%	98 „ 15 „
5% papirna renta 5%	92 „ 50 „
5% štajerske zemljiše odvez obliq	104 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld 115 „ — „
Zemlj. obć avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123 „ 60 „
Prior obliq Elizabetine zapad železnice	113 „ 90 „
Prior obliq Ferdinandove sev. železnice	105 „ 75 „
Kreditne srečke	100 gld 177 „ 75 „

Zahvala.

Za dokaze toplega sočutja o bolezni in smrti naše preljubljene hčerke

CILKE SPAN,

potem za krasne vence izrekano vsem sorodni-kom, prijateljem in znancem najtoplejšo zahvalo.

(187)

Žalujoci starši.

Za bližajočo se sezijo

priporoča

najstarejša in najglasovitejša

firma za sukno

MORICA BUMA

v Brnu

(ustanovljena leta 1822)

pristno Brnsko volнено blago.

Jako lepi in modni uzorci za celo obleko od gld. 1 do gld. 6 meter. Bogata izbér sukna za suknje (Streich und Kammgarrockstoffe) od gld. 3 do gld. 7 in sukna za hlače, najnovější uzorci, od gld. 1 do gld. 6 meter. Črni Peruvijenski suknje in Toskinski suknje od gld. 3 navzgor do gld. 6, gld. 7 in više meter.

Velika zaloga vsakovrstnega sukna za civilne in vojaške obleke, livreje, cerkve, biljarde in vozove. Sukna za požarne straže, veteranska in strelska društva in druge korporacije. — Normalnega volnatega blaga za zgornjo obleko, kakor normalnih posteljnih in popotnih odelj po sistemi prof. Gustava Jägerja v Stuttgartu bogata izbér.

Pristni angleški potni plaidi, 3 metre 50 cm. dolgi in 1 meter 60 cm. široki, po gld. 3, 4,75, 5,25 do gld. 16.

Uzorce zastoj in franko. Blago razpošilja samo proti poštnemu povzetju ali gotovemu predplačilu. — Pošiljatve, katerih vrednost znaša gld. 10, pošiljajo se franko.

Gospodje krojaški mojstri dobé na zahte-vanje vzgledne knjižice z mnogoštevilnimi uzorci franko. (107-6)

V AMERIKO

pride najceneje, kdor se obrne na

ARNOLDA REIFA, DUNAJ, I., PESTALOZZIGASSE 1,

najstarejša tvrdka te vrste. (623-27)

Natančneje izpovedbe in prospekti zastoj.

VIZITNICE

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani

priporoča po nizke ceni

v elegantnej obliki.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

NOV.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mdoerh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Pâte des Gnomes

du dr. Thomson.

Sredstvo, da brada hitro in uspešno raste; gotovo jedino sredstvo, katero se je res za dobro skazalo. Zadolastie že štiri tedne rabiti Pâte, da se dobi lepo in polno brado.

Cena lončku 2 gld.

(718-61)

Pâte des Créoles

du dr. Thomson.

Sredstvo da se odpravijo lasje v malo minutah na mestih, kjer jih ne maramo, n. pr. pri ženskih na zgor-njih ustnih, rokah in v-raščenih obrvih. Pâte nema slabega upliva na kožo.

Cena lončku 2 gld.

Zaloga v Ljubljani pri Edvardu Mahr-u, parfumerji.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bo-lezni v elodei,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdeto sapo, napihne-nje, kisló podiranje, šči-panje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in píeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli, (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v že-lodci, preobloženje že-lodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vra-nici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na Dunajske cesti; lekarna Josip Svoboda, na Preširnovem trga. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Go-rici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Savnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radov-ljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Škoflj. Loki: lekar Karol Fabiani. V Reki: lekar Ant. Mizzan.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš iz-delek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno be-sede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske ma-tere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sod-nijsko spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim zname-njem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki né-majo teh znakov istinitosti, naj se zavžejo kot po-narejeni in prosimo, naj se nam taki slučaji takoj na-znani, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (90-8)

C. kr. avstr.

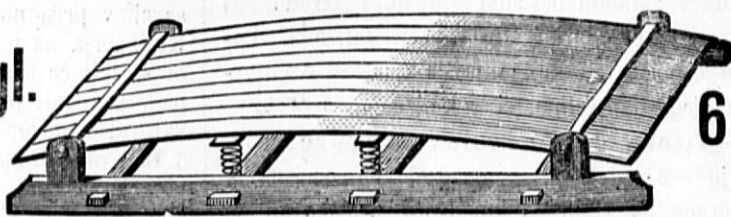

ogrsk. priv.

(161-2)

motraci z lesenimi vzmetnicami.

6 gl.

6 gl.

nadomestilo za slamjače in žične ustavke,

čisti, trajni in ceno, izvrstni za zavode in bolnišnice. Ako se jih več vzame, zniža se primerno cena. Pri naročbi naj se naznani notranja širjava in dolgost postelji.

Glavna zaloga: Dunaj, I., Maximilianstrasse 1.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.